

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا
وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ.
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صَوْرَتِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ
وَأَعْمَالِكُمْ.

İNSAN, ÖZÜ İTİBARIYLA DEĞERLİDİR

Muhterem Müslümanlar!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “Ey insanlar! Biz sizi bir erkekle bir kadından yarattık. Birbirinizle tanışasınız diye sizi kavimlere ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O’na karşı sorumluluklarını en iyi yerine getireninizdir. Şüphesiz Allah her şeyi hakkıyla bilendir, her şeyden hakkıyla haberdardır.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamber Efendimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “Allah sizin görünüşlerinize ve mallarınıza bakmaz, kalplerinize ve davranışlarınıza bakar.”²

Kıymetli Müslümanlar!

İnsanlık, saygınlığını ve gerçek değerini Peygamber Efendimiz (s.a.s)’den öğrenmiştir. O, hiç kimseyi, dış görünüşüne, malına ve mülküne, makam ve mevkiine göre değerlendirmemiştir. İnsan olması hasebiyle herkese değer vermiş, sevgi, saygı, şefkat ve merhametle davranmıştır. Allah Resûlü (s.a.s) insanları engelli ya da engelsiz diye ayırmamıştır. Engelleri sebebiyle hiç kimseyi dışlamamıştır. Farklı engel gruplarında yer alan sahâbîlere yakın ilgi göstermiş, her daim destek olmuştur. Birikim ve yeteneklerine göre önemli görevler vermiş, onları topluma kazandırmaya çalışmıştır. Nitekim görme engelli Abdullah b. ÜmmüMektûm’u Medine’de kendi yerine vekil bırakmıştır. Ortopedik engelli genç sahâbî Muâz b. Cebel’i vali olarak tayin etmiştir.

Değerli Müminler!

Dinimize göre engellilik; görememek, konuşamamak, yürüyememek değildir. Asıl engellilik,

hakkı duymamaktır. Hakikati görmemektir. Doğruyu söylememektir. Kişinin kalbini imandan, gönlünü İslam’dan, söz ve davranışlarını güzel ahlaktan mahrum bırakmasıdır. İmkânlarını Allah’ın rızası ve insanlığın faydası için kullanmamasıdır. Samimiyetini riyakârlığa feda etmesidir. Hâsılı asıl engellilik; insanın, kendi eliyle değerini yitirmesidir. Kur’an-ı Kerim, gerçek engellileri bizlere şöyle tanıtmaktadır:

“...Onların, kalpleri vardır ama hakkı anlamazlar; gözleri vardır ama gerçeği görmezler; kulakları vardır ama hakikati işitmezler...”³

Aziz Müslümanlar!

İnanç, azim ve gayret hiçbir engel tanımaz. Önemli olan birbirimize engel çıkarmamak, hayatı birbirimize zorlaştırmamaktır. Engelli kardeşlerimizin ve ailelerinin hayat mücadelesinde yanlarında olmaktır. Onları ziyaret ederek, hal ve hatırlarını sormak, dualarını almaktır. Kendilerine içten ve samimi davranmaktır. Onlara karşı komşuluk ve insani görevlerimizi yerine getirmektir. Çalışmalarını ve üretmelerini zorlaştıran bütün engelleri ortadan kaldırmaktır. Yollarımızı, sokaklarımızı, binalarımızı ve hayatın her alanını onların kullanabileceği şekilde planlamaktır. Peygamber Efendimiz (s.a.s)’in şu hadis-i şerifini kendimize şiar edinmektir: **يَسِّرُوا**

“Kolaylaştırın, zorlaştırmayın! Müjdeleyin, nefret ettirmeyin!”⁴

Kardeşlerim!

Hak ve hukuk tanımayan vicdan yoksunu siyonist zalimler; kadın, çocuk, yaşlı, engelli demeden Filistinli kardeşlerimize top yekûn bir soykırım gerçekleştirmektedir. Bu zulme engel olmak, din, dil ve ırk ayrımı olmaksızın bütün insanlığın ortak görevidir.

Rabbim, başta Filistinli kardeşlerimiz olmak üzere bütün mazlumları zafere ulaştırın.

Cumanız Mübarek Olsun

¹Hucurât, 49/13.

²Müslim, Birr, 34.

³A’raf, 7/179.

⁴Buhârî, İlim, 11.

